

NGÔN NGỮ KHÁCH LỄ

Cửu Đệ

Ngôn ngữ tôi ngày xưa có những ngôn ngữ để đáp trả tranh cãi.

Bạn có thể lên để bắt đầu lúc nào. Có thể hôm đó là một buổi sáng nắng nóng, một buổi chiều mưa bay rải rác. Có thể là một đêm sương lạnh phả đi sát vào nhau mà nghe tình còn ấm áp. Bạn có thể thả bước phiêu bồng trên đồi với những cây cối trên đồi, hay với những cô đơn mà mình cảm nhận.

Ngôn ngữ ta đi nhà thờ, đi chùa có thể vì thói quen hoặc để cầu xin Chúa Phụng dưỡng cho mình những điều ngoài tầm tay với. Ngôn ngữ lên để chỉ những điều không ai bắt tâm tìm hiểu lý do.

Bé lên để nghiêng đầu thì những ngôn ngữ của sinh nhật gia đình chi chít những gió.

Có ngôn ngữ lên để trả lời hay khuất lấp những hôn.

Có thể vì những mùi hương của lá thông non khi rừng già thay lá.

Em lên để vì em trốn tránh với những chuyện quen hay ngôn ngữ không đến.

Có thể anh lên đi vì ngày mai anh mãi khoá đi xa.

Cô bé có chiếc răng khểnh lên đi vì mùa thi kỳ cũn, sách lỏ đi ng trên tay vì chỏt nghe chiếc lá khô thỏ dài nỏc nghỏn đỏỏ i chỏn mình.

Thỏy giáo trỏ lên đi đỏc thiỏp hỏng cỏa cô hỏc trỏ yêu thỏm chỏa kỏp nỏi.

Cô dỏu lên đi xúng xính trong chiếc váy cỏỏ i mỏ i mỏ c lỏ n đỏ u.

Sỏng lên đi ngỏ m bỏỏ m vỏ n nhau giỏa khung trỏ i xanh biỏ c.

Chiỏ u lên đi nghe bỏ y chim ngỏi ngỏ rỏ n rỏ mỏ t gỏc rỏ ng.

Ngỏỏ i ta lên đi đỏ bỏ t đỏ u.

Vỏ, đỏi khi, đỏ kỏ t thỏc.

Đỏ tìm cái thỏ t mỏ i hỏc nhỏ ng đỏ u đỏ cũ.

Đỏ t trên đỏ mỏ m nhỏ da thỏ t đỏ bỏỏ c chỏn em khỏng chỏt chỏa gỏt giỏy trên mỏ t đỏ hoa cỏỏ ng.

Trong tỏ nh lỏ ng may ra cỏn tìm gỏp đỏỏ c nhau.

Và biết đâu gặp lại chính mình.

Có người lên đời vì một buổi chiều chợt thấy đời chênh vênh trống vắng.

Bạn có thể lên đời từ bất cứ hoàn cảnh nào. Nơi đây bạn mùa hoa đời chốc chốc nâng niu bước chân lãng tử. Và thông ngàn vi vu khúc nhạc rừng du dương ngày đêm mĩ diệu. Hãy âu yếm dịu nhau bước lên những triền đời thoải mái trước khi bước xuống đời sau đời Langbian. Xin đừng quên những chiều hoang trên đời vắng, dù với ai hay chỉ một mình

Mãi mãi đời tiếp có mau chán, người ta tìm lên chỗ cao đời thay đổi khác đi, đời có cái nhìn mới hơn với cái thế gian cũ kỹ đời chân mình. Lên đời chơi. Thanh thản. Không cần xô lấn, giành giật. Không phải xếp hàng. Trên đời có đóa cúc cây cho em tựa lưng mà nũng nịu. Có đời thân cây đóa anh khóc trái tim say đắm và hai chiều tối ôm chặt lấy nhau. Những những người đang yêu thế gian cầm tay nhau khi đi giữa phố. Cho khi họ gặp nhau trong đời. Ai cũng có phần của mình: một bãi cỏ riêng, một khung trời riêng và cả cái quây quần thế gian vô tận dành riêng cho từng người trên đó nữa.

Người ta lên đời chơi và đời là đời của chân. Những con đường mòn nói với bạn rằng tôi có đời, đã hiên diện, như có điếm danh. Nếu một mai chúng biến mất, biết đâu như trong chuyện cổ tích, sự sống còn ai nhận ra tôi nữa. Tôi rất sợ phải làm người xa lạ ngay chính trên quê hương mình.

Đường đời không hơn là con đường người nhận, vì đời chơi, như nhưng có thể rất dài. Và không nhất thiết cần đi là phải đi. Đôi khi chúng có nơi đi đến, chúng có ai quen đời với tay chào. Biết thế mà vẫn vui. Vì với nên người ta phải đi đường đời. Họ muốn đường đời làm cái gì đi đâu đó. Và tất cả đều phải lên đời trước khi đi với một nơi nào. Con đường mòn đời hoa bươm bướm ôm bàn chân như tung tăng đời trẻ. Con đường mòn gặp gỡ như bàn chân như người của mẹ già công gánh rau người trĩu trên đường ra chợ sớm. Con đường mòn lên chùa. Con đường mòn xuống phố. Con đường mòn một mình thảnh thơi, băng khuâng.

Ký ức đẹp vì ký ức không bao giờ mất tên, đánh số. Đường mòn không tên, không số, những người lâu rồi, chớ ai có ai đi lạc. Mọi người đều thu nạp niềm lòng con đường mình vẫn đi. Có dân nơi đây ai cũng có con đường mòn của riêng mình. Nếu không thấy bóng người trên đời bạn hãy cứ tin rằng đang có hai người tình. Có những người đi với thế của hiên diện quanh ta, những người không ai thấy được. Như Tình Yêu. Như tiếng chuông chùa.

Thường và tôi cách nhau chín ngàn đời, những người khi đến chỗ hờn hò, mọi đóa chợt đi xa quãng đường giữa hai đời của nhau. Họ ngày tôi phải đi băng qua mây người đời xanh

m... t đ... đ... n tr... ng. H... c chung tr... ng nh... ng khác l... p nên m... i tu... n hai đ... a ch... g... p nhau vài l... n đ... đ... c đi bên nhau m... t qu... ng đ... ng tình t... . Th... ng tôi đ... t chi... c xe đ... p đ... ra màu nh... b... c xu... ng chân đ... i ra ngoài đ... ng nh... a đ... cô đi ti... p vào tr... ng. Tuy h... c tr... ng Tây nh... ng lúc nào Th... ng cũng đ... u dàng trong chi... c áo dài tr... ng và đôi gu... c g... vòng gi... n đ... . Lúc đ... u tôi xem Th... ng nh... cô em gái bé b... ng nh... ng con tim tôi không mu... n tôi ph... i t... đ... i lòng. Tôi nâng niu m... i tình đ... u nh... m... t chi... c l... pha lê đ... v... . Ngày th... y tên mình trên danh sách thí sinh đ... u Bacc 2, tôi bu... n nhi... u h... n vui. Tôi h... n Th... ng lên đ... i và âu y... m hôn nh... ng gi... t l... bu... n trên b... môi run r... y. Tôi ra đi mang theo trong tim hình bóng cô gái Hu... tr... m l... ng và m... i tình th... m kín đ... u đ... i. Nh... ng m... t ngày kia, lúc s... nghi... p còn đ... dang b... ng c... n đ... a ch... n nào đã h... t tôi ra th... t xa, l... u l... c đ... n nh... ng chân tr... i xa l... .

Trên chuy... n xe đ... m v... Đà L... t lòng tôi nôn nao khó t... . Hành khách trên xe m... i ng... i đã yên gi... c. M... t mình tôi còn thao th... c nh... tôi đã bao năm thao th... c mong m... t ngày tr... l... i. Tôi mong xe mau đ... n n... i. Tôi mong tr... i mau sáng. Tôi s... đ... n qu... bên m... Th... ng. Ch... c tôi s... khóc và khóc nhi... u. Th... ng ... i, anh ch... yêu m... t mình em. Em là Đà L... t. Đà L... t là em. Nh... ng ngày v... ng anh, em m... t mình lang thang trên đ... i v... ng, héo hon ch... đ... i. Cho đ... n m... t ngày xu... t hi... n nh... ng c... t bê tông, nh... ng vòng dây k... m gai ngăn đ... ng c... n l... i. Không còn ch... đ... đi, em ra ng... i ... cái gh... đá l... nh l... o bên kia h... , nhìn qua bên đ... i nh... nhưng v... i v... i. Em đã bi... t có đ... u gì khác l... v... a m... i xây ra n... i đây. Cái vòng rào ng... i ta v... a m... i đ... ng lên là đ... u hi... u c... a s... chi... m h... u. Cái c... ng và ng... i gác c... ng s... ng s... ng kia là đ... b... o v... s... riêng t... . Nh... ng con đ... ng mòn k... ni... m đã b... cây x... i, vùi chôn. Em ng... i im nh... t... ng đá. R... i m... t ngày t... ng đá không còn nh... gì n... a. Em g... i tên anh gi... a dòng ng... i xa l... . Ti... ng em c... i diên đ... i không thoát ra kh... i b... n b... c t... ng l... nh l... o cô đ... n. B... n bè không ai thăm h... i. Nh... ng bó hoa g... i đ... n em không ai bu... n nh... n. Mình v... n ch... nhau đ... n khi tóc mây b... c h... t mái đ... u.

***

Chi... c xe du l... ch t... t... đ... ng l... i bên đ... ng. Tôi b... c xu... ng xe, đ... ng bên b... c... . T... đây tôi có th... nhìn bao quát thành ph... m... t l... n cu... i, tr... c khi ra đi. Nh... ng ng... n đ... i đ... p nh... tranh v... gây x... a nay đã bi... n m... t nh... trong truy... n th... n tho... i. V... vua cu... i cùng tri... u Nguy... n đã ch... n n... i đó làm sân ch... i đánh cù, nên ng... i dân quen g... i nó là đ... i Cù. Vua không cho xây t... ng, đ... ng rào dành đ... i cù cho riêng mình. Nhà vua và th... n dân cùng ch... i chung. M... i ng... i, già tr... , sang hèn đ... u có quy... n lên đ... i ch... i. Sau đó, ch... ng bao lâu nhà vua nh... ng ch... ch... i đó cho th... n dân c... a ngài. Chuy... n ch... a đ... y trăm năm mà nghe nh... chuy... n c... tích. Chuy... n có th... t không thêu đ... t mà đ... p nh... chuy... n th... n tiên.

Tr... c m... t tôi, xa xa bên kia h... là nh... ng mô đ... t thi... t k... g... ng g... o theo m... t b... ng v... vô h... n, trông nh... nh... ng n... m m... m... i đ... p lên, tròn trĩnh. L... p c... nhân t... o trái lên m... t đ... t m... t màu xanh b... nh ho... n, ch... ng khác l... p son ph... n n... ng n... c trát lên m... t cô ng... i m... u tr... tr... đôi m... t cá ... n. Cái vòng rào dây k... m gai oan nghi... t và nh... ng hàng thông non m... c lên v... i vàng v... y

b a, bi n nh ng ng n đ i tình t ngày x a thành m t nghĩa trang âm u l nh o. M i th đ đây đ u đã khác đi, vô cùng l l m.

Ngày x a, m t l n tôi b tr m m t chi c máy nh quý, m y ngày li n ti c đ t ru t, ăn ng không yên. R i khi cô em gái c ng c a tôi, tu i còn xuân xanh, không may b tại n n lìa đ i, tôi khóc không còn n c m t. Bây gi đ i di n v i nh ng ng n đ i ký c đã m t, tôi m i nghi m ra m t đ u chân lý. Thì ra khi mình m t mát m t v t quý, m t ng i thân, mình còn bi t nu i ti c, đau bu n. Nh ng khi mình m t t c , con tim mình b ng d ng tê c ng, con ng i mình tr thành điên đ i. Ng i điên thì không bi t bu n. Tôi đã hi u t i sao bây gi đ ng đây ng m nhìn c nh cũ mà lòng tôi c d ng d ng ngu i l nh, ch ng còn m y may rung đ ng, bu n vui.

Thôi nhé, xin chào thành ph thân th ng. Gi đây tôi ch là ng i khách l . Tôi ph i ra đi, dù tôi bi t ch ng còn n i nào yêu đ u h n đ mà tìm đ n.

C u Đ t

